

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 6015200127
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200127.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) Lesoochranárskeho zoskupenia VLK, občianske združenie, Tulčák č. 310, 082 13 Tulčák, IČO: 31 303 862, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Námestie L. Štúra č. 1, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2014/032067-2/LL zo dňa 24. novembra 2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/35/2015-97 zo dňa 26. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/35/2015-97 zo dňa 26. júla 2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OOP3-2014/032067-2/LL zo dňa 24. novembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania pred krajským súdom aj kasačným súdom.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie, úsek štátnej správy ochrany prírody a krajiny, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. OU-BR-OSZP-2014/004681 zo dňa 21.08.2014

- I. podľa § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) dal súhlas pre subjekt Lesy Slovenskej republiky š. p. - OZ Beňuš na pomieštnu pozemnú aplikáciu chemickej látky Váztak Active v území s III. stupňom ochrany prírody a krajiny, v centrálnej časti území NP Muránska planina, kat. úz. obcí T., R., T. a M., v lesných porastoch LUC Červená Skala, Pohorelá a Závadka nad Hronom; súhlas sa vzťahuje na pozemnú pomieštnu, cielenú, ručnú aplikáciu chemickej látky, a to vo vlastnom území NP

Muránska planina, v lesných porastoch a na odvozných miestach LUC Červená Skala JPRL č. 245A0, 246A0, 247A0, 314A1, 321B0, 322B1, 328C0, 329B0, 349C0, 352A0, M398A0 a 398B0; LUC Závadka nad Hronom JPRL č. 12011, 124 10, 135 10, 135B11 a 400 00 a na LUC Pohorelá JPRL č. 299 0, 326A0, 326B0, 328C0, 332A0, 350B0, 350C0, 381 1, 384 1, 385 1, 388 1, 304 0, 328B1, 361 1, 343 1, 378 1, 361 1 a 387 1,

- II. vydal nesúhlas na pomiestnu pozemnú aplikáciu chemickej látky Vazkat Active v území s III. stupňom ochrany prírody a krajiny, v centrálnej časti území Národného parku Muránska planina; na aplikáciu chemickej látky (postrek) ležiacej roztrúsenej kalamity vo všetkých JPRL; na aplikáciu chemickej látky na LUC Červená Skala v JPRL č. 305 1, 310A1, 324A0, 324B0, 325 1, 343 0, 375 0, 376B1, 378A1, 378B1, 382B0, 389B0, na LUC Pohorelá v JPRL č. 284A0, 298 1, 324A0, 339B0, 339D0, 341 0, 350A0, 360 1, 363 0, 364 0 a 378 1 a na OM JPRL č. 321A0, 335C0, 352A1 a 360 1.

2. V zmysle § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny určil podmienky vykonávania činnosti, na ktoré dal súhlas, ktoré uviedol v I. výroku rozhodnutia. Platnosť rozhodnutia o súhlase na predmetných LUC obmedzil na dobu určitú do 31.12.2015.

3. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. č. OU-BB-OOP3-2014/032067-2/LL zo dňa 24.11.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

5. V odôvodnení krajský súd uviedol, že základnou a podstatnou žalobnou námietkou bolo tvrdenie, že udeleniu súhlasu malo predchádzať vypracovanie odborného stanoviska podľa § 28 ods. 4 Zákona o ochrane prírody a krajiny. Sporným sa v posudzovanej veci stalo to, či odborné stanovisko v zmysle tohto ustanovenia má orgán verejnej správy prvého stupňa vydať vždy (a v ňom posúdiť, či môže ísť o významný vplyv na dotknuté územie v dôsledku realizácie zamýšľaného plánu alebo projektu), alebo či v prípade, že dôjde k záveru, že predmetná činnosť (realizovaná na základe plánu alebo projektu) nebude mať na dotknuté územie významný vplyv, odborné stanovisko nie je potrebné vypracovať.

6. Právna úprava v ustanovení § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny je výsledkom transpozície Smernice Rady 92/43/EHS o ochrane biotopov, voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín zo dňa 21.05.1992 (ďalej len „Smernica“). Správny súd pri výklade ustanovení § 28 zákona o ochrane prírody a krajiny vychádzal aj z textu uvedenej Smernice, zároveň aj z Metodického príručky k ustanoveniam článkov 6.3 a 6.4 Smernice, vypracovanej Európskou komisiou, Riaditeľstvom pre životné prostredie. Z úvodných ustanovení Metodického príručky vyplýva, že hodnotenia podľa článkov 6.3 a 6.4 Smernice sú vyžadované tam, kde plán alebo projekt môže mať významný dopad na lokality sústavy NATURA 2000, pričom termín hodnotenia sa na účely príručky používa vo význame „hodnotenie vplyvov na životné prostredie“ (EIA).

7. Krajský súd dospel k záveru, že postup pri rozhodovaní o povolení činností v chránených územiach upravených v § 28 zákona o ochrane prírody a krajiny je potrebné v spojení so Smernicou a Metodickou príručkou k nej vykladať tak, že nie v každom prípade sa má vypracovať odborné stanovisko, ale len v tých prípadoch, keď povoľovaná činnosť môže mať na chránené územie významný vplyv. Počíta sa aj s alternatívou, kedy sa nevyžaduje odborný posudok a povolenie, súhlas môže byť udelený už na základe podkladov predložených žiadateľom, prípadne v spojení s informáciami, ktoré sú rozhodujúcemu orgánu známe z jeho činnosti, resp. ide o bežne publikované a dostupné informácie.

8. Krajský súd sa nestotožnil so žalobnou námietkou o nesprávnej interpretácii ustanovení § 28 zákona o ochrane prírody a krajiny. Hypotéza ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny, ale aj Smernica (článok 6 ods. 3) predpokladá akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so

starostlivosťou o územie patriace do územia sústavy chránených území. V posudzovanom prípade ide o neštandardnú situáciu v tom, že ide o činnosť priamo súvisiacu so starostlivosťou o les, čo má podľa názoru krajského súdu dopad aj na postup v administratívnom konaní. Je potrebné rozlišovať medzi plánovaným hospodárením v lesoch, teda či ide o plán, ktorý sa ako taký schvaľuje, v osobitnom procedurálnom postupe sa posudzujú vplyvy, teda, či by mohlo ísť o zásadne významný vplyv na toto územie, avšak pri riešení kalamitnej situácie sa nejedná o činnosť, ktorá priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie, naopak, ide o činnosť, ktorá priamo súvisí so starostlivosťou o les a v takomto prípade nie je naplnená hypotéza ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny, čo sa prenáša aj do ustanovenia § 28 ods. 4 tohto zákona. Podľa názoru krajského súdu je potrebné rozlišovať medzi plánovaným hospodárením v lesoch a medzi neplánovaným riešením kalamitnej situácie ako tomu bolo v danom prípade. V prípade ohrozenia lesov alebo škôd spôsobenými škodlivými činiteľmi je obhospodarovateľ lesa povinný neodkladne urobiť opatrenia na ich odvrátenie, či odstránenie v zmysle § 28 ods. 2 zákona o lesoch.

9. Podľa názoru krajského súdu zo žaloby nevyplýva, ako by mal byť dotknutý záujem na ochrane životného prostredia vykonaním činnosti, ku ktorej bol daný súhlas za predpokladu, že boli dodržané všetky podmienky vykonávania činnosti určené konajúcim orgánom verejnej správy. To, že chemická látka Váztak Active je zdraviu škodlivá, či nebezpečná pre životné prostredie, je všeobecne známou skutočnosťou, avšak jej aplikácia nie je absolútne vylúčená, čo vyplýva aj zo samotnej právnej úpravy, ktorá umožňuje jej použitie za súčasného splnenia určených podmienok. Žalobca podľa názoru krajského súdu nepreukázal a ani netvrdil, že by určené podmienky pre vykonanie činnosti, ku ktorej bol udelený súhlas, boli nedostatočné.

10. Správny súd si pri rozhodovaní osvojil aj závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozsudku sp. zn. 4Sžo/52/2014 zo dňa 05.05.2015. Rovnako ako v tam riešenom prípade, ani v tejto veci žalobca nepreukázal ním tvrdenu skutočnosť, že aplikácia chemického prostriedku Váztak Active, pri rešpektovaní a dodržaní podmienok, za ktorých mohla byť činnosť vykonaná, bola zdraviu škodlivá a nebezpečná pre životné prostredie.

11. Krajský súd sa pri rozhodovaní zaoberal aj závermi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-243/15 zo dňa 08.11.2016, v ktorom sa však Súdny dvor zaoberal primárne inou otázkou, ako bola riešená v tomto súdnom konaní (priznaním postavenia účastníctva v konaní) a žiadne z jeho častí nie sú v rozpore so závermi prijatými správnym súdom v tomto rozhodnutí. Správny súd sa zaoberal najmä konštatovaním v rozsudku Súdneho dvora EÚ: „Najprv je potrebné pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 3 Smernice Rady č. 92/43/EHS primerané posúdenie vplyvov plánu alebo projektu na dotknuté územie predpokladá, že pred jeho schválením musia byť s pomocou najlepších vedeckých poznatkov v danej oblasti zistené všetky aspekty plánu alebo projektu, ktoré môžu samostatne alebo spoločne s inými plánmi alebo projektmi ovplyvniť ciele ochrany tohto územia. Príslušné vnútroštátne orgány povolia činnosť v chránenom území iba pod podmienkou, že získajú istotu, že táto činnosť nebude mať škodlivé účinky na jeho integritu“. Z uvedeného však vyplýva, že sa riešili vplyvy činností podľa plánu alebo projektu na dotknuté územie, pričom v danom prípade išlo o riešenie kalamitnej situácie. Ani ustanovenia § 28 zákona o ochrane prírody a krajiny, ani Smernica a ani toto rozhodnutie Súdneho dvora nepredpokladá takúto situáciu. Navyše, tam, kde orgán verejnej správy nemal istotu, že nedôjde k zásahu do chráneného územia, tam k žiadanej činnosti nedal súhlas. Tam, kde istotu mal, súhlas dal, avšak aj vtedy len za súčasného dodržania určených podmienok.

12. Krajský súd sa nestotožnil so žalobnou námietkou ohľadom nedostatočnej identifikácie územia, v ktorom bola vykonaná činnosť, ku ktorej bol udelený súhlas. Jednotky priestorového rozdelenia lesov sú základnou jednotkou pre zisťovanie stavu lesa, plánovanie hospodárenia, vedenie lesnej hospodárskej evidencie a kontroly hospodárenia, a v podstate sú ešte presnejšou identifikáciou pre realizovanie povoľovanej činnosti v teréne v porovnaní s inou identifikáciou.

13. Pokiaľ žalobca namietal, že orgány verejnej správy sa nedostatočne vysporiadali so stanoviskami účastníkov konania, krajský súd je názoru, že aj keď rozhodnutia, či už prvoinštančného alebo

druhoінстанčného orgánu verejnej správy sú stručné, ale v zásade sú zrozumiteľné a preskúmateľné. Prvoінстанčné rozhodnutie jasne stanovuje v prvej časti výroku podmienky, za dodržania ktorých nedôjde k významnému vplyvu - zásahu do chránených území, čiže správny orgán v podstate reflektoval na stanovisko Správy NP Muránska planina, ako aj na tvrdené skutočnosti vo vyjadrení žalobcu, čo je možné zistiť z výroku aj z odôvodnenia (aj keď stručného) tohto rozhodnutia. Jednalo by sa o prísne formalistický postup súdu, keby len z tohto dôvodu zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec vrátil na ďalšie konanie. Navyše, ak už uplynula doba platnosti rozhodnutia a došlo k zániku rozhodnutia, v dôsledku čoho by po zrušení týchto rozhodnutí došlo len k zastaveniu administratívneho konania v zmysle § 82 ods. 9 písm. a) v spojení s § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny, keďže predmet konania pred orgánom verejnej správy už nie je daný. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 7Sžo/87/2014 zo dňa 17.12.2015 tiež uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu nemožno zrušiť vtedy, ak sa nemôže v ďalšom konaní privodiť vecne iné, či výhodnejšie postavenie pre účastníka.

14. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

15. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Podstatou nesprávnosti právneho názoru krajského súdu je skutočnosť, že stotožnil starostlivosť o les, zahŕňajúcu súhrn povinností obhospodarovateľa lesa, so starostlivosťou o chránené územie, v tomto prípade chránené vtáčie územie a územie európskeho významu. Starostlivosť o územia patriace do európskej sústavy chránených území sa zabezpečuje podľa zákona o ochrane prírody a krajiny v súlade s dokumentáciou ochrany prírody. Skutočnosť, či je určitá činnosť potrebná pre starostlivosť o územie európskej sústavy chránených území, nie je výsledkom ad hoc posúdenia potreby ochrany tohto územia a jej nástrojov, ale vyplýva z dokumentov starostlivosti. Z uvedených dôvodov navrhol kasačnému súde, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s napadnutým rozsudkom krajského súdu v plnej miere súhlasí, a preto navrhol kasačnému súde, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, a preto rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.11.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

18. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvoінстанčné rozhodnutie, ktorým bol udelený súhlas na pomieštnu pozemnú aplikáciu chemickej látky Vaztak Active.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny chránené vtáčie územia, chránené územia európskeho významu a zóny chránených území podľa § 27 ods. 9 sú súčasťou európskej sústavy chránených území, ktorej cieľom je zabezpečiť priaznivý stav ochrany biotopov európskeho významu a

priaznivý stav ochrany druhov európskeho významu v ich prirodzenom areáli.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, navrhované chránené vtáčie územie alebo územie európskeho významu (ďalej len "územie sústavy chránených území") alebo nie je pre starostlivosť oň potrebný, ale ktorý pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom na toto územie významný vplyv, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany.

Podľa § 28 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny každý, kto zamýšľa uskutočniť plán alebo projekt podľa odseku 2 (ďalej len "navrhovateľ"), je povinný predložiť návrh plánu alebo projektu na posúdenie orgánu ochrany prírody. Táto povinnosť sa nevzťahuje na plány alebo projekty, ktoré sú predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu.

Podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny okresný úrad v sídle kraja vydá k návrhu plánu alebo projektu podľa odseku 3 odborné stanovisko k možnosti jeho významného vplyvu na územie sústavy chránených území. Ak sa plán alebo projekt má uskutočniť na území viacerých krajov, odborné stanovisko vydá ten okresný úrad v sídle kraja, na území ktorého sa má uskutočniť najväčšia časť plánu alebo projektu. Odborné stanovisko môže vydať aj ministerstvo alebo okresný úrad v sídle kraja z vlastného podnetu, ak podnet na jeho vydanie bol zistený počas konania o vydanie výnimky, súhlasu alebo vyjadrenia podľa tohto zákona. Ak podľa odborného stanoviska plán alebo projekt môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom významný vplyv na toto územie, je predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu.

Podľa § 54 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny dokumentácia ochrany prírody a krajiny najmä

b) vymedzuje chránené územia a ich ochranné pásma vrátane zón a stupňov ich ochrany, biotopy chránené týmto zákonom, chránené druhy a územia medzinárodného významu, stanovuje zásady ich vývoja vo vzťahu k činnostiam jednotlivých odvetví,

d) obsahuje návrh asanačných, rekonštrukčných, regulačných alebo iných zásahov do územia a ďalších preventívnych alebo nápravných opatrení v územnej ochrane, druhovej ochrane a ochrane drevín.

Podľa § 54 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny dokumentáciu ochrany prírody a krajiny tvoria dokumenty osobitne chránených častí prírody a krajiny.

Podľa § 54 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny dokumenty starostlivosti sa vyhotovujú najmä na účel uvedený v odseku 1 písm. b) až d) a tvoria ich

- a) programy starostlivosti o chránené územia a chránené stromy,
- b) programy starostlivosti o druhy rastlín a živočíchov,
- c) programy záchrany osobitne chránených častí prírody a krajiny,
- d) programy starostlivosti o lesy.

Podľa čl. 6 ods. 3 Smernice akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je potrebný pre ňu, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu, či už samotne, alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi, podlieha primeranému odhadu jeho dosahov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany lokality. Na základe výsledkov zhodnotenia dosahov na lokalitu a podľa ustanovení odseku 4 príslušné vnútroštátne orgány súhlasia s plánom alebo projektom iba po presvedčení sa, že nepriaznivo neovplyvní integritu príslušnej lokality, a v prípade potreby po získaní stanoviska verejnosti.

Podľa čl. 6 ods. 4 Smernice ak sa aj napriek negatívne odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení plán alebo projekt musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená. O prijatých kompenzačných opatreniach informuje Komisiu.

Ak sa v príslušnej lokalite vyskytuje prioritný biotop a/alebo prioritný druh, jediné dôvody, ktoré môžu prichádzať do úvahy, sú tie, ktoré sa týkajú zdravia alebo bezpečnosti ľudí, priaznivých dôsledkov primárneho významu na životné prostredie alebo tiež stanoviska Komisie k ďalším nevyhnutným dôvodom vyššieho verejného záujmu.

19. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť, lebo nie je v súlade so zákonom.

20. Po preskúmaní veci sa kasačný súd nestotožnil s názorom krajského súdu ako aj názorom správnych orgánov, ktorí stotožnili starostlivosť o les so starostlivosťou o chránené územie. V danom prípade ide o porasty na území s III. stupňom ochrany prírody a krajiny na území Národného parku Muránska planina a zároveň sa nachádzajú aj v území európskeho významu SKUEV 0225 Muránska planina, ako aj v chránenom vtáčom území CHVÚ017 Muránska planina - Stolica.

21. Kasačný súd k veci uvádza, že krajský súd ako aj správne orgány nesprávne právne posúdili ustanovenie § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. Z dôvodu, že predmetné územie patrí do chráneného územia, tak podľa názoru kasačného súdu akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany, tak ako to vyplýva z § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. Uvedený záver vyplýva aj z čl. 6 ods. 3 a ods. 4 Smernice. Preto nie je možné obísť dané ustanovenie uvedením, že ide o činnosť, ktorá priamo súvisí so starostlivosťou o les, a preto nie je naplnená hypotéza ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny, pretože ide o územie patriace do územia sústavy chránených území. Starostlivosť o územia patriace do európskej sústavy chránených území sa zabezpečuje v súlade s dokumentáciou ochrany prírody podľa § 54 zákona o ochrane prírody a krajiny. Skutočnosť, či je určitá činnosť potrebná pre starostlivosť o územie európskej sústavy chránených území, nie je výsledkom ad hoc posúdenia potreby ochrany tohto územia a jej nástrojov, ale vyplýva z dokumentov starostlivosti. V prípade, že je táto činnosť súčasťou dokumentov starostlivosti, ide o činnosť potrebnú pre starostlivosť o dotknuté chránené územie.

22. Kasačný súd ďalej uvádza, že z napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je zrejmé, že pred rozhodnutím o udelení súhlasu (prvoinštančné rozhodnutie správneho orgánu) nebolo vydané odborné stanovisko okresného úradu v sídle kraja o tom, že činnosť žiadateľa, aplikácia chemických látok, nemôže mať významný vplyv na územie sústavy chránených území (§ 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny). Absenciou daného stanoviska sa nezaoberal ani žalovaný vo svojom rozhodnutí. Správne orgány sa nevysporiadali ani so stanoviskom ŠOP SR Správy NP Muránska Planina sp. zn. NPMP/495/14 zo dňa 08.08.2014, podľa ktorej by bolo vhodné nepoužívať žiadne chemické látky v chránených územiach, pretože nevedia predpokladať ani zmerať ich dlhodobý a kumulatívny dopad na ekosystémy a biodiverzitu.

23. Kasačný súd ďalej vytýka správnym orgánom, že sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali ani s ochranou biotopov a biotopov druhov, pre ktoré boli územia vyhlásené za chránené a zaradené do sústavy NATURA 2000.

24. Kasačný súd na základe vyššie uvedených záverov konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobu zamietol. Pretože samotné preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ale z uvedených dôvodov pristúpil k zmene rozsudku krajského súdu a v súlade s ustanovením § 462 ods. 2 S.s.p. k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a

kasačnom súde. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa ustanovenia § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 175 ods. 2 S.s.p. krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.